

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 У 007205 19 Увп
Бања Лука, 7.4.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Страхине Турковића предсједника вијећа, Душка Бојовића и Смиљане Мрша чланова вијећа, уз учешће записничара Тамаре Кочић, у управном спору по тужби Љ. С. из Б., (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број ... од 17.12.2018. године Фонд ... (у даљем тексту: тужени), у предмету упућивања на лијечење ван Републике Српске, одлучујући о захтјеву туженог за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 У 007205 19 У од 14.2.2019. године, у нејавној сједници одржаној дана 7.4.2021. године донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се уважава, пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 У 007205 19 У од 14.2.2019. године се преиначава тако да се тужба одбија као неоснована.

Одбија се захтјев тужиоца да му тужени надокнади трошкове давања одговора на захтјев за ванредно преиспитивање пресуде.

Образложење

Побијаном пресудом је уважена тужба и поништен оспорени акт, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против рјешења Канцеларија у Б. број ... од 29.6.2018. године, којим је дјелимично усвојен захтјев тужиоца и одобрена му продужена медицинска рехабилитација у Болница ... Г. Т. у Р. С. у трајању од 21 дан, које трошкове лијечења сноси тужени у цијелости, које лијечење је тужилац дужан да започне у року од 6 мјесеци од дана доношења тог рјешења, а не одобрава му се пратња другог лица.

Уважавање тужбе и поништавање оспореног акта образложено разлозима да је у поступку доношења оспореног акта погрешно утврђено чињенично стање, посебно у дијелу који се односи на то да је приједлогом и захтјевом број 4230 од 22.6.2018. године за упућивање тужиоца на лијечење ван Р. С., предложена његова пратња, па да тужени није поступио по упутама из претходне пресуде тог суда од 27.11.2018. године, те да је оспорени акт донесен уз повреду одредбе члана 230. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18, у даљем тексту: ЗОУП) јер тужени као другостепени орган није извршио оцјену свих жалбених навода.

Благовремено поднесеним захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев) тужени побија њену законитост из основа садржаних у одредби члана 35. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС). Истиче да је одредбама члана 46. Правилника о садржају,

обиму и начину остваривања права на здравствену заштиту („Службени гласник РС“ број 102/11, 117/11, 128/11, 101/12, 28/16, 83/16, 109/17, 115/17 и 17/18, у даљем тексту: Правилник) прописано да право на пратњу приликом лијечења имају искључиво дјеца, а због њиховог психофизичког стања, чиме се омогућава присуство једног од родитеља док траје лијечење, о чему се у конкретном случају и не ради, јер тужилац има 61 годину а Извјештајем о специјалистичком прегледу неуролога ЈЗУ Болница С. В. Б. број 4230 од 22.6.2018. године му пратња и није предложена, сходно чему нису ни испуњени услови да му се одобри пратња другог лица за вријеме медицинске рехабилитације у Болница Г. Т., јер здравствене установе имају оспособљено медицинско особље које се брине о свим пацијентима, па тако и оним који су зависни од помоћи других лица. Стога није од утицаја чињеница да је тужилац у свакодневном животу зависан од помоћи другог лица. Предлаже да се захтјев уважи, побијана пресуда „укине“ и тужба одбије, те тужилац обавезе да сноси трошкове поступка.

Тужилац у одговору наводи да је захтјев без основа, јер тужени износи ставове из својих управних аката који су већ два пута поништени од стране суда, а не износи никакву нову аргументацију због које би било потребно донијети другачију одлуку. Истиче да је кључно питање у овој управној стари, оправданост његовог захтјева за одобравање пратње од стране другог лица, за које сматра да је правилно цијењено у побијаној пресуди. Предлаже да се захтјев одбије, а тужени обавезе да му надокнади трошкове састава одговора на захтјев.

Размотривши захтјев, одговор тужиоца, побијану пресуду, оспорени акт и остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39. ЗУС-а, одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Поступајући по захтјеву тужиоца за упућивање на медицинску рехабилитацију у Болница Г. Т., поводом дијагнозе Г35 Висезарисна склероза коју има, Канцеларија у Б. је рјешењем број ... од 29.6.2018. године одобрила тужиоцу то лијечење ван Републике Српске у трајању од 21 дан, а није му одобрена пратња другог лица приликом тог лијечења. То рјешење је одбијањем жалбе тужиоца потврђено рјешењем туженог од 26.7.2018. године, које рјешење је поништено пресудом истог суда број 12 0 У 006947 18 У од 27.11.2018. године, са образложењем да чињенично стање није правилно и потпуно утврђено те да тужени није извршио оцјену свих жалбених навода, у смислу члана 230. став 2. ЗОУП-а. У извршењу те пресуде тужени је донио оспорени акт, који је поништен побијаном пресудом, са разлозима који су већ изнесени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Побијана пресуда није правилна а самим тим ни законита.

Наиме, тачно је да у Извјештају о специјалистичком прегледу неуролога ЈЗУ Болница С. В. Б. број 4230 од 22.6.2018. године није наведено да се тужиоцу приликом третмана у Болница Г. Т. предлаже пратња другог лица, иако је у захтјеву и приједлогу за упућивање на лијечење изван Р. С., потписаном од стране тужиоца а и љекара ЈЗУ Болница С. В. Б., означено да је потребна пратња другог лица.

Међутим, код чињенице да су одредбе члана 46. Правилника, на које се тужени основано позвао, односе искључиво на пратњу дјете од стране једног родитеља приликом лијечења, а због њиховог психофизичког стања и психолошке подршке од стране родитеља, па имајући у виду да здравствене установе неспорно имају оспособљено особље које се брине о свим пацијентима, па тако и оним који су зависни од помоћи других лица, што је тужени правилно образложио у оспореном акту, нису

били испуњени услови да се тужиоцу одобри пратња другог лица приликом продужене медицинске рехабилитације на коју је упућен у здравствену установу ван Р. С., како је то и утврђено од стране К. за упућивање на лијечење изван Р. С. одлуком број 09/049-2-5343 од 28.6.2018. године да се тужиоцу не одобрава пратња другог лица за наведено лијечење, на којој одлуци се и заснива оспорени акт.

Тиме је тужени дао одговор на приговоре тужиоца изнијете у жалби на првостепено рјешење, образложивши да за рјешавање у овој управној ствари није од утицаја што је тужиоцу као лицу које има 61 годину, рјешењем ЈУ Центар Б. од 24.12.2013. године одобрен додаток за помоћ његу другог лица, по основу тога што му је утврђена дјелимична потреба за таквом помоћи, због његовог обољења ради којег је и упућен на продужену медицинску рехабилитацију ван Р. С.. Сходно томе нису учињене ни повреде поступка из члана 230. став 2. ЗОУП-а, на које се суд у побијаној пресуди неправилно позвао.

Због тога није правилан ни закључак суда у побијаној пресуди да тужени у поступку доношења оспореног акта није поступио у складу са упутама из претходне пресуде тог суда донесене у истој управној ствари, јер је тужени у оспореном акту дао ваљане разлоге зашто се тужиоцу не одобрава пратња другог лица приликом упућивања на лијечење ван Р. С., које разлоге у потпуности прихвата и овај суд.

Стога је по оцјени овог суда, у побијаној пресуди остварен разлог из одредбе члана 35. став 2. ЗУС-а због повреде правила о поступку која је била од утицаја на рјешење ствари, па се захтјев туженог уважава и побијана пресуда преиначава тако да се тужба одбија као неоснована, јер нису остварени разлози за поништавање оспореног акта прописани чланом 10. ЗУС-а.

Како је побијана пресуда преиначена и тужба одбијена као неоснована, тужиоцу према одредбама члана 49. и 49а. ЗУС-а не припадају трошкови давања одговора на предметни захтјев које је затражио (а које узгред речено није определијелио), имајући у виду да давање одговора на предметни захтјев није обавезна радња у поступку, нити је допринијела одлуци суда, па је тај захтјев тужиоца одбијен ставом 2. изреке ове пресуде.

Записничар
Тамара Кочић

Предсједник вијећа
Страхиња Ђурковић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић